

KOMISSION DELEGOITU ASETUS (EU) 2015/63,**annettu 21 päivänä lokakuuta 2014,****Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/59/EU täydentämisestä kriisinratkaisun rahoitusjärjestelyihin etukäteen suoritettavien rahoitusosuuksien osalta**

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten elvytys- ja kriisinratkaisukehyksestä sekä neuvoston direktiivin 82/891/ETY, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 2001/24/EY, 2002/47/EY, 2004/25/EY, 2005/56/EY, 2007/36/EY, 2011/35/EU, 2012/30/EU ja 2013/36/EU ja asetusten (EU) N:o 1093/2010 ja (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta 15 päivänä toukokuuta 2014 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/59/EU⁽¹⁾ ja erityisesti sen 103 artiklan 7 ja 8 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Direktiivissä 2014/59/EU edellytetään, että jäsenvaltiot ottavat käyttöön kriisinratkaisun rahoitusjärjestelyt, jotta voidaan varmistaa, että kriisinratkaisuviranomainen käyttää kriisinratkaisuvälineitä ja -valtuuksia tehokkaasti. Kyseisillä kriisinratkaisun rahoitusjärjestelyillä olisi oltava riittävät rahoituslähteet, jotta kriisinratkaisukehitys voisi toimia tehokkaasti. Sen vuoksi olisi säädettävä toimivallasta kerätä etukäteen suoritettavia rahoitusosuuksia asianomaisten jäsenvaltioiden alueella toimiluvan saaneilta laitoksilta, jäljempänä 'laitokset', mukaan lukien unionissa toimivat sivuliikkeet.
- (2) Jäsenvaltioilla on velvollisuus kerätä kriisinratkaisun rahoitusjärjestelyihin etukäteen suoritettavat maksuosuudet sekä laitoksilta että mainitun direktiivin 103 artiklan 1 kohdan mukaisesti myös unionissa toimivilta sivuliikkeiltä. Unionissa toimiviin sivuliikkeisiin sovelletaan myös komission toimivaltaa antaa delegoituja säädöksiä mainitun direktiivin 103 artiklan 7 ja 8 kohdan nojalla. Ottaen kuitenkin huomioon, että jäsenvaltiot vastaavat unionissa toimivien sivuliikkeiden vakavaraisuusvaatimuksista ja valvonnasta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/36/EU⁽²⁾ 47 artiklan nojalla, monet tässä delegoidussa asetuksessa säädetyistä riskikorjausparametreista eivät sovellu suoraan sovellettaviksi unionissa toimiviin sivuliikkeisiin. Sen vuoksi, vaikka unionissa toimivat sivuliikkeet eivät kuulu tämän asetuksen soveltamisalaan, niihin saatetaan soveltaa erityisjärjestelmää, jonka komissio ottaa käyttöön myöhemmin annettavassa delegoidussa säädöksessä.
- (3) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 575/2013⁽³⁾ 6, 15, 16, 95 ja 96 artiklan nojalla tietyihin sijoituspalveluyrityksiin, joilla on lupa harjoittaa vain rajoitetusti palveluja ja toimintaa, ei sovelleta pääoma- ja maksuvalmiusvaatimuksia tai ne voidaan vapauttaa tällaisista vaatimuksista. Sen vuoksi monet niistä riskikorjausparametreista, jotka olisi vahvistettava, eivät koskisi näitä yrityksiä. Vaikka jäsenvaltioilla on velvollisuus kerätä etukäteen suoritettavia rahoitusosuuksia tällaisilta sijoituspalveluyrityksiltä direktiivin 2014/59/EY 103 artiklan 1 kohdan mukaisesti, on asianmukaista jättää jäsenvaltioille toimivalta vahvistaa riskikorjaus, jottei näille yrityksille aiheudu kohtuutonta rasitusta. Sen vuoksi kyseisten sijoituspalveluyritysten ei pitäisi kuulua tämän asetuksen soveltamisalaan.
- (4) Jäsenvaltioiden olisi direktiivin 2014/59/EU 102 artiklan 1 kohdan mukaisesti varmistettava, että ajanjaksona, joka alkaa mainitun direktiivin voimaantulosta ja päättyy 31 päivänä joulukuuta 2024, niiden rahoitusjärjestelyissä käytettävissä olevat varat saavuttavat tason, joka on vähintään yksi prosentti kaikkien niiden alueella toimiluvan saaneiden laitosten suojattujen talletusten määrästä. Kyseisenä ajanjaksona olisi rahoitusosuuksien kerääminen rahoitusjärjestelyihin jaksotettava ajallisesti mahdollisimman tasaisesti, kunnes tavoitetaso saavutetaan, ottaen huomioon suhdannevaihe ja myötäsyklisten rahoitusosuuksien mahdollinen vaikutus rahoitusosuuksia suorittavien laitosten taloudelliseen asemaan.
- (5) Direktiivin 2014/59/EU 103 artiklan 1 kohdassa edellytetään, että rahoitusosuudet kerätään vähintään vuosittain, jotta voidaan saavuttaa mainitun direktiivin 102 artiklassa määritelty tavoitetaso. Direktiivin 2014/59/EU

⁽¹⁾ EUVL L 173, 12.6.2014, s. 190.

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/36/EU, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, oikeudesta harjoittaa luottolaitos-toimintaa ja luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvalvonnasta, direktiivin 2002/87/EY muuttamisesta sekä direktiivien 2006/48/EY ja 2006/49/EY kumoamisesta (EUVL L 176, 27.6.2013, s. 338).

⁽³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 575/2013, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvaatimuksista ja asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 176, 27.6.2013, s. 1).

103 artiklan 2 kohdan mukaisesti vuotuisessa rahoitusosuudessa olisi otettava huomioon laitoksen koko, koska rahoitusosuuden olisi perustuttava kiinteä määrään, joka määritetään laitoksen velkojen perusteella ("vuotuinen perusrahoitusosuus"). Toiseksi siinä olisi otettava huomioon asianomaisen laitoksen merkityksellisten toimintojen riskitaso, koska vuotuinen perusrahoitusosuus olisi mukautettava kyseisen laitoksen riskiprofiilin perusteella ("ylimääräinen riskikorjaus"). Laitoksen koko on ensimmäinen indikaattori, joka ilmentää laitoksen aiheuttamaa riskiä. Mitä suurempi laitos on, sitä todennäköisempää on, että ongelmatilanteessa kriisinratkaisuviranomainen katsoisi olevan yleisen edun mukaista ratkaista kyseisen laitoksen kriisi ja käyttää kriisinratkaisun rahoitusjärjestelyä sen varmistamiseksi, että kriisinratkaisuvälineitä sovelletaan tehokkaasti.

- (6) Sen selventämiseksi, miten kriisinratkaisuviranomaisten olisi mukautettava rahoitusosuuksia laitosten riskiprofiilin perusteella, on tarpeen vahvistaa riskipilarit ja -indikaattorit, joita olisi käytettävä määrittäessä laitosten riskiprofiili. Lisäksi olisi vahvistettava mekanismi, jonka avulla riskikorjausta sovelletaan vuotuisen perusrahoitusosuuteen, sekä vuotuinen perusrahoitusosuus, jota käytetään lähtökohtana riskikorjauksen määrittämiselle. Nämä osatekijät, jotka täydentäisivät direktiivin 2014/59/EU 103 artiklan 7 kohdassa säädettyjä riskiperusteita, olisi määritettävä siten, että säilytetään tasapuoliset toimintaedellytykset jäsenvaltioiden välillä ja vahvat sisämarkkinat välttämällä erot jäsenvaltioiden lähestymistavoissa niiden laskiessa kriisinratkaisun rahoitusjärjestelyihinsä maksettavia rahoitusosuuksia. Tällä tavoin laitosten kriisinratkaisun rahoitusjärjestelyihin maksamat rahoitusosuudet olisivat vertailukelpoisia ja ennustettavissa eri pankkityyppien osalta, mikä on tärkeä tekijä sisämarkkinoiden tasapuolisten toimintaedellytysten kannalta.
- (7) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 806/2014⁽¹⁾ 5 artiklan 1 kohdassa säädetään, että mainitun asetuksen 42 artiklan 1 kohdassa perustettua yhteistä kriisinratkaisuneuvostoa, jäljempänä 'kriisinratkaisuneuvosto', pidetään mainittua asetusta ja direktiiviä 2014/59/EU sovellettaessa asianomaisena kansallisena kriisinratkaisuviranomaisena, jos se suorittaa tehtäviä ja käyttää valtuuksia, jotka mainitun direktiivin mukaan kansallisen kriisinratkaisuviranomaisen on suoritettava tai joita sen on käytettävä. Koska asetuksen (EU) N:o 806/2014 70 artiklan 7 kohdassa kriisinratkaisuneuvostolle annetaan toimivalta laskea rahoitusosuudet, jotka laitosten on maksettava yhteiseen kriisinratkaisurahastoon, jolla korvattaisiin yhteiseen kriisinratkaisumekanismiin osallistuvien jäsenvaltioiden rahoitusjärjestelyt 1 päivästä tammikuuta 2016 alkaen soveltamalla tätä asetusta, joka perustuu direktiivin 2014/59/EU 103 artiklan 7 kohtaan, myös kriisinratkaisuneuvoston olisi sisällyttävä tämän asetuksen käsitteeseen "kriisinratkaisuviranomainen".
- (8) Rahoitusosuuksien laskeminen yksittäisen yhteisön tasolla johtaisi konsernien tapauksessa tiettyjen velkojen laskemiseen kahteen kertaan määrittäessä konsernin eri yhteisöjen vuotuista perusrahoitusosuutta, koska velat, jotka liittyvät saman konsernin yhteisöjen keskenään tekemiin sopimuksiin, olisivat osa velkojen kokonaismäärää, joka olisi otettava huomioon määrittäessä konsernin kunkin yhteisön vuotuista perusrahoitusosuutta. Sen vuoksi vuotuisen perusrahoitusosuuden määrittämistä olisi täsmennettävä konsernien tapauksessa, jotta voidaan ottaa huomioon konserniyhteisöjen keskinäinen sidonnaisuus ja välttää konserninsisäisten velkojen laskeminen kahteen kertaan. Jotta voidaan varmistaa toimintaedellytysten tasapuolisuus konserniin kuuluvien yhteisöjen ja niiden laitosten välillä, jotka kuuluvat samaan laitosten suojajärjestelmään tai ovat pysyvästi liittyneitä samaan keskuslaitokseen, kyseisiin laitoksiin olisi sovellettava samaa kohtelua.
- (9) Laskettaessa konserniyhteisön vuotuista perusrahoitusosuutta huomioon otettavaan velkojen kokonaismäärään ei saisi sisältyä velkoja, jotka johtuvat sopimuksista, jotka kyseinen konserniyhteisö on tehnyt toisten samaan konserniin kuuluvien yhteisöjen kanssa. Tällainen poissulkeminen voisi olla mahdollista ainoastaan, jos jokainen konserniyhteisö on sijoittautunut unioniin, jokainen konserniyhteisö sisältyy kokonaan samaan konsolidointiin, jokaiseen konserniyhteisöön sovelletaan asianmukaisia keskitettyjä riskien arviointi-, mittaamis- ja valvontamekaniismeja ja jos merkityksellisten velkojen nopealle takaisinmaksulle ei ole niiden erääntyessä senhetkisiä tai ennakoitavissa olevia olennaisia käytännön esteitä tai oikeudellisia esteitä. Tämän olisi estettävä se, että velat jätetään ottamatta huomioon rahoitusosuuksien laskemisessa, jos ei ole olemassa mitään takeita siitä, että konserninsisäiset luotot katettaisiin, kun konsernin taloudellinen tilanne heikkenee. Jotta vältetään myös se, että konserninsisäisten velkojen poisjättämisestä koituu etua niille konserniyhteisöille, joita tämä poisjättäminen koskee, tällainen poisjättäminen ei saisi mahdollistaa sitä, että asianomaiset laitokset voisivat hyötyä pienille laitoksille myönnettävästä yksinkertaistetusta rahoitusosuusjärjestelmästä, jos konserninsisäisten velkojen poisjättämisen seurauksena laitos olisi oikeutettu yksinkertaistetun järjestelmän käyttöön. Jotta voidaan varmistaa toimintaedellytysten tasapuolisuus konserniin kuuluvien yhteisöjen ja niiden laitosten välillä, jotka kuuluvat samaan laitosten suojajärjestelmään tai ovat pysyvästi liittyneitä samaan keskuslaitokseen, kyseisiin laitoksiin olisi sovellettava samaa kohtelua.

(1) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 806/2014, annettu 15 päivänä heinäkuuta 2014, yhdenmukaisten sääntöjen ja yhdenmukaisen menettelyn vahvistamisesta luottolaitosten ja tiettyjen sijoituspalveluyritysten kriisinratkaisua varten yhteisen kriisinratkaisumekanismien ja yhteisen kriisinratkaisurahaston puitteissa sekä asetuksen (EU) N:o 1093/2010 muuttamisesta (EUVL L 225, 30.7.2014, s. 1).

- (10) Poiketen säännöstä, jonka mukaan rahoitusosuudet olisi laskettava yksittäisen yhteisön tasolla, kun kyseessä on keskusyhteisö ja siihen liittyneet luottolaitokset, jotka on kokonaan tai osittain vapautettu vakavaraisuusvaatimuksista kansallisessa lainsäädännössä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 575/2013 10 artiklan mukaisesti, etukäteen suoritettavia rahoitusosuuksia koskevia sääntöjä olisi sovellettava keskusyhteisöön ja siihen liittyneisiin luottolaitoksiin ainoastaan kokonaisuutena konsolidoinnin perusteella, koska keskusyhteisön ja kaikkien siihen liittyneiden laitosten vakavaraisuutta ja maksuvalmiutta valvotaan kokonaisuutena näiden laitosten konsolidoidun tilinpäätöksen perusteella.
- (11) Vuotuisen perusrahoitusosuuden määrittämistä olisi täsmennettävä myös finanssimarkkinoiden infrastruktuurien tapauksessa. Joillain finanssimarkkinoiden infrastruktuureilla, kuten keskusvastapuolilla ja arvopaperikeskuksilla on lupa toimia myös luottolaitoksina. Erityisesti jotkin arvopaperikeskukset tarjoavat pankkipalvelujen tyyppisiä palveluja, jotka tukevat niiden toimintaa markkinainfrastruktuureina. Toisin kuin luottolaitoksilla, arvopaperikeskuksilla ei ole suojattuja talletuksia vaan pääasiassa päivän sisäisiä tai yön yli –saldoja, jotka johtuvat arvopaperitapahtumien toimituksista rahoituslaitoksille tai keskuspankeille. Yleensä nämä eivät johda käteisvarojen syntymiseen, mikä voitaisiin rinnastaa pankkitoiminnan harjoittamiseksi hankittuun rahoitukseen. Koska finanssimarkkinoiden infrastruktuurien suorittamalla pankkipalvelujen tyyppisillä palveluilla tuetaan niiden pääasiallisia määrittä- tai toimitustoimintoja, joiden osalta kyseisiin yhteisöihin sovelletaan tiukkoja vakavaraisuusvaatimuksia, joista säädetään Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 648/2012 ⁽¹⁾ ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 909/2014 ⁽²⁾ sekä asetuksen (EU) N:o 575/2013 ja direktiivin 2013/36/EU asiaa koskevissa säännöksissä, ja koska finanssimarkkinoiden infrastruktuurien liiketoimintamalliin ei liity riskejä, jotka ovat verrattavissa luottolaitoksen riskeihin, kyseisten yhteisöjen ainoastaan pankkipalvelujen tyyppiseen toimintaan liittyvät velat olisi otettava huomioon määritettäessä niiden velkojen kokonaismäärää niiden vuotuisen perusrahoitusosuuden laskemiseksi.
- (12) Johdannaisten kirjaamista ei ole yhdenmukaistettu unionissa yksittäisten tilinpäätösten osalta, mistä syystä tällä saattaisi olla vaikutusta velkojen määrään, joka on otettava huomioon kunkin pankin rahoitusosuuksia laskettaessa. Asetuksen (EU) N:o 575/2013 429 artiklan 6 ja 7 kohdassa tarkoitettua vähimmäisomavaraisuusastetta koskevaa menetelmää sovelletaan kaikkiin pankkeihin ja sillä varmistetaan, että sama johdannaissopimus ja erityisesti johdannaissopimusten välillä toteutettu nettoutus otetaan huomioon samalla tavalla riippumatta pankkiin sovellettavasta tilinpäätössäännöstä. Jotta sen vuoksi voidaan varmistaa johdannaisten yhdenmukainen käsittely määritettäessä vuotuista perusrahoitusosuutta, mikä mahdollistaa niiden arvostuksen vertailtavuuden laitosten välillä ja tasapuoliset toimintaedellytykset kaikkialla unionissa, johdannaisten olisi arvostettava asetuksen (EU) N:o 575/2013 429 artiklan 6 ja 7 kohdan mukaisesti. Jotta voidaan kuitenkin varmistaa johdannaisten asetuksen (EU) N:o 575/2013 mukaisesti tapahtuvan arvostuksen ennakoitavuus, olisi säädettävä, että kyseinen arvostus ei saa johtaa arvoon, joka on pienempi kuin 75 prosenttia asianomaisten johdannaisten sovellettavan tilinpäätössäännösten mukaisesta arvosta.
- (13) Jotkin luottolaitokset ovat edistämispankkeja, joiden tarkoituksena on edistää jäsenvaltion keskus- tai aluehallinnon tai paikallisviranomaisen asettamia yleistä etua koskevia tavoitteita pääasiassa myöntämällä edistämislainoja, joiden myöntäminen ei perustu kilpailuun eikä voiton tavoitteluun. Tällaisten laitosten myöntämät lainat ovat suoraan tai välillisesti keskus- tai aluehallinnon tai paikallisviranomaisen osittain takaamia. Edistämislainojen myöntäminen ei perustu kilpailuun eikä voiton tavoitteluun, ja niillä edistetään unionin tai jonkin jäsenvaltion keskus- tai aluehallinnon asettamia yleistä etua koskevia tavoitteita. Joissain tapauksissa edistämislainoja siirretään toisen, välittäjänä toimivan laitoksen kautta (pass through -lainat). Näissä tapauksissa välittäjänä toimiva luottolaitos vastaanottaa edistämislainoja monenkeskiseltä kehityspankilta tai julkisen sektorin yhteisöltä ja välittää ne muille luottolaitoksille, jotka toimittavat ne lopullisille asiakkaille. Koska välittäjänä toimivat luottolaitokset välittävät näiden lainojen likvideittää alullepanijana toimivasta edistämispankista luottoa myöntävälle laitokselle tai toiselle välittäjänä toimivalle laitokselle, tällaisia vastuita ei pitäisi sisällyttää velkojen kokonaismäärään, joka on otettava huomioon laskettaessa vuotuista perusrahoitusosuutta.
- (14) Direktiivin 2014/59/EU 103 artiklan 1 kohdassa edellytetään, että kaikki laitokset rahoittavat kriisinratkaisun rahoitusjärjestelyjä. On kuitenkin löydettävä oikeasuhteinen ja oikeudenmukainen tasapaino laitoksen kriisinratkaisun rahoitusjärjestelyä koskevan rahoitusvelvoitteen ja seuraavien välillä: laitoksen koko, riskiprofiili, toiminnan laajuus ja monitahoisuus, sidokset muihin laitoksiin tai yleensä rahoitusjärjestelmään, vaikutus, joka laitoksen kaatumisella on rahoitusmarkkinoihin, muihin laitoksiin, rahoitusolosuhteisiin tai koko talouteen ja sen vuoksi todennäköisyys, että laitos asetetaan kriisinratkaisuun ja se käyttää rahoitusjärjestelyä. Kriisinratkaisuviranomaiset ottavat nämä tekijät huomioon direktiivin 2014/59/EU 4 artiklan mukaisesti, kun ne päättävät, ovatko

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 648/2012, annettu 4 päivänä heinäkuuta 2012, OTC-johdannaista, keskusvastapuolista ja kauppaparekistereistä (EUVL L 201, 27.7.2012, s. 1).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 909/2014, annettu 23 päivänä heinäkuuta 2014, arvopaperitoimituksen parantamisesta Euroopan unionissa sekä arvopaperikeskuksista ja direktiivien 98/26/EY ja 2014/65/EU sekä asetuksen (EU) N:o 236/2012 muuttamisesta (EUVL L 257, 28.8.2014, s. 1).

tietyt laitokset oikeutettuja yksinkertaistettuihin velvoitteisiin, kun on kyse tervehdyttämisen- ja kriisinratkaisusuunnitelmien laatimisesta. Myös tietyille laitoksille ja kriisinratkaisuviranomaisille vuotuisten rahoitusosuuksien laskemisesta aiheutuva hallinnollinen rasitus olisi otettava huomioon arvioitaessa asianmukaista tasapainoa direktiivissä 2014/59/EU säädettyjen vaatimusten noudattamisen ja mainitun direktiivin soveltamisalaan kuuluvien eri laitosten erityispiirteiden välillä.

- (15) Pienillä laitoksilla ei ole yleensä korkeaa riskiprofiilia, niiden järjestelmäriski on usein pienempi kuin suurilla laitoksilla ja monissa tapauksissa niiden kaatumisesta koko taloudelle aiheutuva vaikutus on pienempi kuin suurten laitosten tapauksessa. Ei kuitenkaan voida sulkea pois mahdollista vaikutusta, joka pienten laitosten kaatumisella on rahoitusvakautteen, koska pienetkin laitokset voivat aiheuttaa järjestelmäriskin, joka johtuu niiden asemasta koko pankkijärjestelmässä, niiden verkostojen kumulatiivisista vaikutuksista tai leviämisaikutuksesta, jonka ne saattavat aiheuttaa, kun luottamus pankkijärjestelmään menetetään.
- (16) Ottaen huomioon, että useimmissa tapauksissa pienet laitokset eivät aiheuta järjestelmäriskiä ja on vähemmän todennäköistä, että ne asetetaan kriisinratkaisuun, mikä vähentää sitä todennäköisyyttä, että ne hyötyvät kriisinratkaisun rahoitusjärjestelyistä suuriin laitoksiin verrattuna, olisi yksinkertaistettava menetelmää, jolla lasketaan vuotuiset rahoitusosuudet, jotka pienten laitosten on maksettava kriisinratkaisun rahoitusjärjestelyihin. Pienten laitosten vuotuisten rahoitusosuuksien olisi muodostuttava kiinteämääräisestä summasta, joka perustuu ainoastaan niiden vuotuisen perusrahoitusosuuteen, joka on suhteutettu niiden koon mukaan. Tällaisessa menetelmässä olisi oltava mahdollista soveltaa vuotuisten rahoitusosuuksien suhteellista järjestelmää, koska määrittäessään kunkin laitoksen vuotuista rahoitusosuutta kriisinratkaisuviranomaisen on noudatettava rahoitusjärjestelyn vuotuista tavoitetasoa. Tämän vuoksi kiinteämääräinen summa ilmentää sitä, että monissa tapauksissa pieniin laitoksiin liittyy pienempi riski ja mahdollistaa suurempien laitosten, joilla on yleensä suurempi merkitys koko järjestelmän kannalta, rahoitusosuuden laajemman mukauttamisen niiden riskiprofiilin perusteella.
- (17) Sen määrittämiseksi, mitkä laitokset katsotaan pieniksi, olisi käytettävä kahta kynnysarvoa, joista ensimmäisessä, joka perustuu velkojen kokonaismäärään (poislukien omat varat), josta on vähennetty suojatut talletukset, laitoksen velat saisivat olla enintään 300 miljoonaa euroa, ja toisessa, joka perustuu varojen kokonaismäärään, laitoksen varat eivät saisi ylittää yhtä miljardia euroa. Varojen kokonaismäärää koskevan kynnyksen pitäisi estää sellaisia suurempia laitoksia, jotka täyttävät ensimmäiseen kynnysarvoon liittyvän velkojen määrää koskevan vaatimuksen, hyötymästä yksinkertaistetusta järjestelmästä.
- (18) Pienten laitosten luokassa olisi tehtävä ero, koska jotkin laitokset ovat erittäin pieniä, kun taas toiset ovat lähellä kynnysarvoja, mutta ne kaikki voivat hyötymästä yksinkertaistetusta järjestelmästä. Yhdessä yhteisessä kiinteämääräisen summan järjestelmässä erittäin pienten laitosten vuotuiset rahoitusosuudet olisivat suhteettomalla tavalla suuremmat kuin sellaisten pienten laitosten, jotka ovat lähellä kynnysarvoja. Samaan aikaan olisi vältettävä, että yksinkertaistettu järjestelmä johtaa vuotuisten rahoitusosuuksien osalta suhteettoman suureen eroon pienten laitosten luokkaan kuuluvien suurimpien laitosten ja sellaisten laitosten välillä, joihin ei voida soveltaa yksinkertaistettua järjestelmää, koska ne ovat juuri kynnysarvojen yläpuolella. Tällaisten ei-toivottujen vaikutusten välttämiseksi on sen vuoksi aiheellista säätää järjestelmästä, jossa on useita pienten laitosten luokkia, joissa laitosten vuotuiset rahoitusosuudet ovat erisuuruisia kiinteämääräisiä summia. Tämä mahdollistaisi rahoitusosuuksien porrastamisen yksinkertaistetussa järjestelmässä sekä korkeimman kiinteämääräisen summan ja alhaisimman rahoitusosuuden välillä, kun käytetään menetelmää, jossa vuotuista perusrahoitusosuutta mukautetaan kyseisen laitoksen riskiprofiilin perusteella.
- (19) Todetessaan, että pienellä laitoksella on erityisen korkea riskiprofiili, kriisinratkaisuviranomaisella olisi oltava mahdollisuus päättää, että asianomainen laitos ei saa enää hyötymästä yksinkertaistetusta järjestelmästä, vaan sen rahoitusosuus on laskettava käyttäen menetelmää, jossa vuotuista perusrahoitusosuutta mukautetaan ottaen huomioon muut riskitekijät kuin laitoksen koko.
- (20) Direktiivin 2014/59/EU 45 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen laitosten pääomapohjaa ei voida vahvistaa käyttämällä kriisinratkaisun rahoitusjärjestelyjä direktiivin 2014/59/EU 44 ja 101 artiklan mukaisesti, koska niiden purkaminen tapahtuu kansallisia maksukyvyttömyysmenettelyjä tai sellaisia muuntotyypisiä menettelyjä noudattaen, jotka on pantu täytäntöön direktiivin 2014/59/EU 38, 40 tai 42 artiklan mukaisesti, ja ne lopettavat toimintansa. Näillä menettelyillä varmistetaan, että kyseisten laitosten velkojat, mukaan lukien tapauksen mukaan katettujen joukkovelkakirjalainojen haltijat, kantavat tappioita siten, että kriisinratkaisutavoitteet täytetään. Sen vuoksi rahoitusosuuksissa, jotka kyseisten laitosten on maksettava kriisinratkaisun rahoitusjärjestelyihin, olisi otettava huomioon nämä erityispiirteet. Kriisinratkaisun rahoitusjärjestelyjä voitaisiin kuitenkin käyttää direktiivin 2014/59/EU 101 artiklassa tarkoitettuihin muihin tarkoituksiin. Jos tällainen laitos käyttää kriisinratkaisun rahoitusjärjestelyä johonkin tällaiseen tarkoitukseen, kriisinratkaisuviranomaisen olisi voitava vertailla kaikkien direktiivin 2014/59/EU 45 artiklan 3 kohdan soveltamisalaan kuuluvien muiden laitosten riskiprofiilia kriisinratkaisun rahoitusjärjestelyä käyttäneen laitoksen riskiprofiiliin ja soveltaa tässä delegoidussa säädöksessä säädettyä menetelmää sellaisiin laitoksiin, joiden riskiprofiili on samanlainen tai korkeampi kuin laitoksilla, jotka

käyttivät kriisinratkaisun rahoitusjärjestelyä. On myös aiheellista vahvistaa luettelo tekijöistä, jotka kriisinratkaisuviranomaisen olisi otettava huomioon vertaillessaan riskiprofiileja.

- (21) Jotta jäsenvaltioiden kriisinratkaisuviranomaiset pystyisivät tulkitsemaan yhdenmukaisesti direktiivin 2014/59/EU 103 artiklan 7 kohdassa vahvistettuja kriteereitä siten, että laitosten riski-indikaattori yksittäisten kriisinratkaisun rahoitusjärjestelyihin maksettavien rahoitusosuuksien laskemiseksi määritetään samalla tavalla kaikkialla unionissa, olisi vahvistettava joukko riskipilareita ja vastaavat riski-indikaattorit kullekin riskipilarille, jotka kriisinratkaisuviranomaisten olisi otettava huomioon arvioidessaan laitosten riskiprofiilia. Valvontakäytäntöjen yhdenmukaisuuden varmistamiseksi riski-indikaattoreiden olisi muodostuttava jo käytössä ja saatavissa olevista sääntelyyn perustuvista tai parhaillaan vahvistettavina olevista vertailuarvoista.
- (22) Jos asiaa koskevassa lainsäädännössä säädetään poikkeuksista, joilla laitokset vapautetaan vahvistamasta joitakin riski-indikaattoreita yksittäisen laitoksen tasolla, ja edellyttäen soveltuvin osin, että toimivaltaiset viranomaiset antavat luvan soveltaa tällaisia vapautuksia, kriisinratkaisuviranomaisten olisi arvioitava tarkoituksenmukaisia indikaattoreita tarpeen mukaan konsolidoidulla tasolla tai alakonsolidointiryhmän tasolla, jotta toiminta on johdonmukaista valvontakäytäntöihin nähden ja varmistetaan, että konserneille, jotka käyttävät näitä vapautuksia, ei koidu kohtuutonta haittaa.
- (23) Jotta kriisinratkaisuviranomaisilla olisi johdonmukainen lähestymistapa sellaisten riskipilareiden ja -indikaattoreiden merkityksen suhteen, jotka niiden olisi otettava huomioon määrittäessään laitosten riskiprofiiliin, tässä asetuksessa olisi myös vahvistettava kunkin riskipilarin ja -indikaattorin suhteellinen paino. On kuitenkin tärkeää, että kriisinratkaisuviranomaisille annetaan riittävästi joustovaraa niiden arvioidessa laitosten riskiprofiilia, jotta ne voivat soveltaa riskipilareita ja -indikaattoreita mukautetusti kunkin laitoksen erityispiirteet huomioiden. Koska tätä ei voida saavuttaa ainoastaan tarjoamalla liikkuma-ala riskiprofiiliin arvioimiseen, vaan tarvitaan harkintaa, kun päätetään tiettyjen riski-indikaattoreiden merkityksestä tapauskohtaisesti, joidenkin riski-indikaattoreiden painon olisi oltava ainoastaan suuntaa-antava tai niiden osalta olisi vahvistettava liikkuma-ala, jotta kriisinratkaisuviranomaiset voivat päättää kyseisten indikaattoreiden merkityksestä kussakin tapauksessa.
- (24) Määritettäessä tiettyä pilaria vastaavien eri indikaattoreiden merkitystä, pilareiden sisällä tapahtuvassa yhteenlaskemisessa olisi käytettävä yksittäisten indikaattoreiden aritmeettista painotettua keskiarvoa. Jotta kutakin laitosta vastaavaa lopullista yhdistettyä riski-indikaattoria laskettaessa voidaan välttää pilareiden välinen kompensatiovaikutus, jossa laitos, joka suoriutuu kohtuullisen hyvin useimpien pilarien perusteella, mutta erittäin huonosti yhden pilarin perusteella, saisi yleensä keskinkertaisen arvosanan eri pilareiden aritmeettisen keskiarvon mukaisesti, tällaisen laskemisen olisi perustuttava yksittäisten pilareiden geometriseen painotettuun keskiarvoon.
- (25) Laitoksen aiheuttaman riskin tason arvioimisessa sovellettavan liikkuma-alan olisi mahdollistettava laitosten riskiprofiiliin riittävä mukauttaminen tässä asetuksessa säädettyjen eri riskipilareiden ja -indikaattoreiden mukaisesti, mutta sen olisi samalla tarjottava riittävä varmuus ja ennakoitavuus, kun on kyse vuotuisista määristä, jotka laitosten olisi maksettava direktiivin 2014/59/EU ja tämän asetuksen mukaisesti.
- (26) Sen varmistamiseksi, että rahoitusosuudet tosiasiallisesti maksetaan, on tarpeen vahvistaa edellytykset ja maksutavat. Erityisesti kun kyseessä ovat rahoitusosuudet, joita ei makseta käteisellä vaan peruuttamattomina maksusitoumuksina direktiivin 2014/59/EU 103 artiklan mukaisesti, on tarpeen täsmentää sellaisten peruuttamattomien maksusitoumusten osuus, joita kukin laitos voi käyttää, ja vakuustyyppi, joka hyväksytään näiden peruuttamattomien maksusitoumusten takaukseksi, jotta kriisinratkaisuviranomainen voi varmistaa peruuttamattoman maksusitoumuksen lunastuksen yhteydessä sen tosiasiallisen maksamisen, mikäli kriisinratkaisuviranomaisella on ongelmia peruuttamattoman maksusitoumuksen lunastamisessa. Sen varmistamiseksi, että vuotuiset rahoitusosuudet tosiasiallisesti maksetaan, on tarpeen säätää kriisinratkaisuviranomaisten erityisestä toimivallasta määrätä hallinnollisia seuraamuksia ja muita hallinnollisia toimenpiteitä laitoksille, jotka rikkovat tässä asetuksessa rahoitusosuuksien laskemiselle ja mukauttamiselle asetettuja vaatimuksia ja eivät noudata velvollisuutta toimittaa kriisinratkaisuviranomaisen pyytämiä tietoja. Kriisinratkaisuviranomaisella olisi myös oltava toimivalta määrätä laitokselle uhkasakko, jos asianomainen laitos maksaa vain osan sille maksettavaksi tulleesta vuotuisesta rahoitusosuudesta tai jos se ei maksa sitä lainkaan tai jos se ei noudata kriisinratkaisuviranomaisen ilmoituksessa esitettyä vaatimusta. Lisäksi on tarpeen säätää erityisistä toimivaltaisten viranomaisten ja kriisinratkaisuviranomaisten välistä tietojenvaihtoa koskevista velvoitteista.
- (27) Sen varmistamiseksi, että riskikorjaus jatkossakin ilmentää pankkialan kehitystä ja siten täyttää jatkuvasti direktiivin 2014/59/EU vaatimukset, komissio tarkastelee uudelleen vuotuisen rahoitusosuuksien laskemiseen käytettävää riskikorjausta sen soveltamisesta saatujen kokemusten perusteella ja erityisesti tässä asetuksessa säädetyn riskikorjauksen kertoimen asianmukaisuutta ja sitä, onko mahdollisesti tarvetta korottaa riskikorjauksen kertoimen ylärajaa ennen 1 päivää kesäkuuta 2016.

- (28) Koska jäsenvaltioiden velvollisuutta kerätä vuotuiset rahoitusosuudet niiden alueella toimiluvan saaneilta laitoksilta sovelletaan direktiivin 2014/59/EU 130 artiklan 1 kohdan mukaisesti 1 päivästä tammikuuta 2015, tätä asetusta olisi niin ikään sovellettava 1 päivästä tammikuuta 2015,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 JAKSO

YLEISET SÄÄNNÖKSET

1 artikla

Kohde

Tässä asetuksessa vahvistetaan säännöt seuraavista:

- menetelmät, joilla lasketaan rahoitusosuudet, jotka laitosten on maksettava kriisinratkaisun rahoitusjärjestelyihin, ja joilla rahoitusosuuksia mukautetaan laitosten riskiprofiiliin perusteella;
- laitosten veloitteet, jotka koskevat rahoitusosuuksien laskentaa varten toimitettavia tietoja sekä rahoitusosuuksien maksamista kriisinratkaisun rahoitusjärjestelyihin;
- toimenpiteet sen varmistamiseksi, että kriisinratkaisuviranomaiset tarkistavat, että rahoitusosuudet on maksettu oikein.

2 artikla

Soveltamisala

- Tätä asetusta sovelletaan direktiivin 2014/59/EU 103 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuihin laitoksiin, jotka määritellään mainitun direktiivin 2 artiklan 1 kohdan 23 alakohdassa. Sitä sovelletaan myös konsolidoinnin perusteella keskusyhteisöön ja siihen liittyneisiin laitoksiin, jos kyseiset laitokset on kansallisessa lainsäädännössä vapautettu kokonaan tai osittain vakavaraisuusvaatimuksista asetuksen (EU) N:o 575/2013 10 artiklan mukaisesti.
- Kaikkiin konsernia koskeviin viittauksiin on luettava mukaan keskusyhteisö sekä kaikki asetuksen (EU) N:o 575/2013 10 artiklassa tarkoitettujen keskusyhteisöön pysyvästi liittyneet laitokset ja niiden tytäryritykset.

3 artikla

Määritelmät

Tässä asetuksessa sovelletaan Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/49/EU⁽¹⁾ ja direktiivin 2014/59/EU määritelmiä. Lisäksi tässä asetuksessa tarkoitetaan

- 'laitoksilla' direktiivin 2014/59/EU 2 artiklan 1 kohdan 2 alakohdassa määriteltyjä luottolaitoksia tai tämän artiklan 2 kohdassa määriteltyjä sijoituspalveluyrityksiä sekä konsolidoinnin perusteella keskusyhteisöä ja kaikkia asetuksen (EU) N:o 575/2013 10 artiklassa tarkoitettuja keskusyhteisöön pysyvästi liittyneitä luottolaitoksia yhtenä kokonaisuutena, jos 2 artiklan 1 kohdassa säädetyt edellytykset täyttyvät;
- 'sijoituspalveluyrityksillä' direktiivin 2014/59/EU 2 artiklan 1 kohdan 3 alakohdassa määriteltyjä sijoituspalveluyrityksiä, lukuun ottamatta kuitenkaan asetuksen (EU) N:o 575/2013 96 artiklan 1 kohdan a tai b alakohdan määritelmän piiriin kuuluvia sijoituspalveluyrityksiä tai sijoituspalveluyrityksiä, jotka harjoittavat Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/39/EY⁽²⁾ liitteessä I olevan A osan 8 kohdan mukaista toimintaa mutta jotka eivät harjoita mainitun direktiivin liitteessä I olevan A osan 3 tai 6 kohdan mukaista toimintaa;
- 'vuotuisella tavoitetasolla' vuotuisen rahoitusosuuksien kokonaismäärää, jonka kriisinratkaisuviranomainen vahvistaa kutakin rahoitusosuuskautta varten direktiivin 2014/59/EU 102 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua tavoitetasoa saavuttamiseksi;
- 'rahoitusjärjestelyllä' järjestelyä, jolla pyritään varmistamaan, että kriisinratkaisuviranomainen käyttää tehokkaasti kriisinratkaisuvälineitä ja -valtuuksia direktiivin 2014/59/EU 100 artiklan 1 kohdan mukaisesti;
- 'vuotuisella rahoitusosuudella' direktiivin 2014/59/EU 103 artiklassa tarkoitettua määrää, jonka kriisinratkaisuviranomainen kerää rahoitusosuuskauden aikana kultakin tämän asetuksen 2 artiklassa tarkoitettua laitokselta kansallista rahoitusjärjestelyä varten;

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/49/EU, annettu 16 päivänä huhtikuuta 2014, talletusten vakuusjärjestelmistä (EUVL L 173, 12.6.2014, s. 149).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2004/39/EY, annettu 21. huhtikuuta 2004, rahoitusvälineiden markkinoista sekä neuvoston direktiivien 85/611/ETY ja 93/6/ETY ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/12/EY muuttamisesta ja neuvoston direktiivin 93/22/ETY kumoamisesta (EUVL L 145, 30.4.2004, s. 1).

- 6) 'rahoitusosuuskaudella' yhtä kalenterivuotta;
- 7) 'kriisinratkaisuviranomaisella' direktiivin 2014/59/EU 2 artiklan 1 kohdan 18 alakohdassa määriteltyä viranomaista tai muuta asiaankuuluvaa viranomaista, jonka jäsenvaltio nimeää direktiivin 2014/59/EU 100 artiklan 2 ja 6 kohtaa sovellettaessa;
- 8) 'toimivaltaisella viranomaisella' asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 40 alakohdassa määriteltyä toimivaltaista viranomaista;
- 9) 'talletussuojajärjestelmillä' direktiivin 2014/49/EU 1 artiklan 2 kohdan a, b tai c alakohdassa tarkoitettuja järjestelmiä;
- 10) 'suojatuilla talletuksilla' direktiivin 2014/49/EU 6 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja talletuksia, lukuun ottamatta mainitun direktiivin 6 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja tilapäisesti korkeita saldoja;
- 11) 'velkojen kokonaismäärällä' neuvoston direktiivin 86/635/ETY⁽¹⁾ 3 jaksossa tarkoitettua tai Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1606/2002⁽²⁾ tarkoitettujen kansainvälisten tilinpäätösstandardien mukaisesti määriteltyä velkojen kokonaismäärää;
- 12) 'varojen kokonaismäärällä' direktiivin 86/635/ETY 3 jaksossa tarkoitettua tai asetuksessa (EY) N:o 1606/2002 tarkoitettujen kansainvälisten tilinpäätösstandardien mukaisesti määriteltyä varojen kokonaismäärää;
- 13) 'kokonaisriskillä' ('TRE') asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 3 kohdassa määriteltyä kokonaisriskin määrää;
- 14) 'ydinpääoman (CET1) osuudella' asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettua osuutta;
- 15) 'omien varojen ja hyväksyttävien velkojen vähimmäisvaatimuksella' ('MREL') direktiivin 2014/59/EU 45 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua omien varojen ja hyväksyttävien velkojen vähimmäisvaatimusta;
- 16) 'omilla varoilla' asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 118 alakohdassa tarkoitettuja omia varoja;
- 17) 'hyväksyttävillä veloilla' direktiivin 2014/59/EU 2 artiklan 1 kohdan 71 alakohdassa määriteltyjä velkoja ja pääomainstrumentteja;
- 18) 'vähimmäisomavaraisuusasteella' asetuksen (EU) N:o 575/2013 429 artiklassa tarkoitettua vähimmäisomavaraisuusastetta;
- 19) 'maksuvalmiusvaatimuksella' ('LCR') asetuksen (EU) N:o 575/2013 412 artiklassa tarkoitettua ja komission delegoidussa asetuksessa (EU) 2015/61⁽³⁾ tarkennettua maksuvalmiusvaatimusta;
- 20) 'pysyvän varainhankinnan vaatimuksella' ('NSFR') asetuksen (EU) N:o 575/2013 415 artiklan mukaisesti raportoitavaa pysyvän varainhankinnan vaatimusta;
- 21) 'keskusvastapuolella' asetuksen (EU) N:o 648/2012 2 artiklan 1 kohdassa määriteltyä oikeushenkilöä;
- 22) 'johdannaisilla' asetuksen (EU) N:o 575/2013 liitteen II mukaisia johdannaisia;
- 23) 'arvopaperikeskuksella' Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 909/2014⁽⁴⁾ 2 artiklan 1 kohdan 1 alakohdassa ja 54 artiklassa määriteltyä oikeushenkilöä;
- 24) 'toimituksella' asetuksen (EU) N:o 909/2014 2 artiklan 1 kohdan 2 alakohdassa määriteltyä arvopaperitapahtuman loppuun saattamista;
- 25) 'määrittelyllä' asetuksen (EU) N:o 648/2012 2 artiklan 3 kohdassa määriteltyä positioiden todentamismenettelyä;
- 26) 'finanssimarkkinoiden infrastruktuurilla' tätä asetusta sovellettaessa tämä artiklan 21 kohdassa määriteltyä keskusvastapuolta tai tämän artiklan 23 artiklassa määriteltyä arvopaperikeskusta, jotka ovat saaneet direktiivin 2013/36/EU 8 artiklan mukaisesti luvan toimia laitoksina;

⁽¹⁾ Neuvoston direktiivi, annettu 8 päivänä joulukuuta 1986, pankkien ja muiden rahoituslaitosten tilinpäätöksestä ja konsolidoidusta tilinpäätöksestä (EYVL L 372, 31.12.1986, s. 1).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1606/2002, annettu 19 päivänä heinäkuuta 2002, kansainvälisten tilinpäätösstandardien soveltamisesta (EYVL L 243, 11.9.2002, s. 1).

⁽³⁾ Komission delegoitu asetus (EU) 2015/61, annettu 10 päivänä lokakuuta 2014, asetuksen (EU) N:o 575/2013 täydentämisestä luottolaitosten maksuvalmiusvaatimuksen osalta (katso tämän virallisen lehden sivu 1).

⁽⁴⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 909/2014, annettu 23 päivänä heinäkuuta 2014, arvopaperitoimituksen parantamisesta Euroopan unionissa sekä arvopaperikeskuksista ja direktiivien 98/26/EY ja 2014/65/EU sekä asetuksen (EU) N:o 236/2012 muuttamisesta (EUVL L 257, 28.8.2014, s. 1).

- 27) 'edistämispankilla' jäsenvaltion keskus- tai aluehallinnon perustamaa yritystä tai yhteisöä, joka myöntää sellaisia edistämislainoja, joiden myöntäminen ei perustu kilpailuun eikä voiton tavoitteluun ja joilla edistetään kyseisen hallinnon asettamia yleistä etua koskevia tavoitteita, edellyttäen, että hallinnolla on velvollisuus suojata yrityksen tai yhteisön taloudellista perustaa ja ylläpitää sen elinkelpoisuutta koko sen toiminta-ajan tai että vähintään 90 prosenttia sen alkuperäisestä rahoituksesta tai sen myöntämistä edistämislainoista on suoraan tai välillisesti jäsenvaltion keskus- tai aluehallinnon takaamia;
- 28) 'edistämislainalla' edistämispankin myöntämää tai välittäjälaitoksen välityksellä myönnettyä lainaa, jonka myöntäminen ei perustu kilpailuun eikä voiton tavoitteluun ja jolla edistetään keskus- tai aluehallinnon asettamia yleistä etua koskevia tavoitteita;
- 29) 'välittäjälaitoksella' edistämislainoja välittävää luottolaitosta edellyttäen, ettei se anna niitä luottona loppuasiakkaalle.

2 JAKSO

METODIIKKA

4 artikla

Vuotuisten rahoitusosuuksien vahvistaminen

1. Kriisinvirkautusviranomaisen on vahvistettava kunkin laitoksen maksettavaksi tulevat vuotuiset rahoitusosuudet suhteessa laitoksen riskiprofiiliin niiden tietojen perusteella, jotka laitos toimittaa 14 artiklan mukaisesti, ja soveltamalla tässä jaksossa säädettyjä menetelmiä.
2. Kriisinvirkautusviranomaisen on vahvistettava 1 kohdassa tarkoitettu vuotuinen rahoitusosuus kriisinvirkautuksen rahoitusjärjestelyn vuotuisen tavoitetason perusteella ottaen huomioon tavoitetason, joka on saavutettava viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2024 direktiivin 2014/59/EU 102 artiklan 1 kohdan mukaisesti, ja käyttäen vahvistamisen perustana neljännesvuosittain laskettua kaikkien kyseisen viranomaisen alueella toimiluvan saaneiden laitosten suojattujen talletusten keskimäärää edellisenä vuonna.

5 artikla

Vuotuisen perusrahoitusosuuden riskikorjaus

1. Direktiivin 2014/59/EU 103 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen rahoitusosuudet on laskettava jättämällä pois seuraavat velat:
- a) sellaisista liiketoimista johtuvat konsernin sisäiset velat, jotka laitos toteuttaa samaan konserniin kuuluvan laitoksen kanssa, jos kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:
- i) kumpikin laitos on sijoittautunut unioniin;
- ii) kumpikin laitos kuuluu asetuksen (EU) N:o 575/2013 6–17 artiklan mukaisesti kokonaan saman konsolidoidun valvonnan piiriin, ja kumpaankin sovelletaan asianmukaisia keskitettyjä riskien arviointi-, mittaus- ja valvontamenetelyjä; ja
- iii) velan nopealle takaisinmaksulle ei ole sen erääntyessä senhetkisiä tai ennakoitavissa olevia olennaisia käytännön esteitä tai oikeudellisia esteitä;
- b) velat, jotka laitos, joka kuuluu direktiivin 2014/59/EU 2 artiklan 1 kohdan 8 alakohdassa määriteltyyn laitosten suojajärjestelmään ja jolle toimivaltainen viranomaisen on antanut luvan soveltaa asetuksen (EU) N:o 575/2013 113 artiklan 7 kohtaa, saa aikaan toisen samaan laitosten suojajärjestelmään kuuluvan laitoksen kanssa tehdyllä sopimuksella;
- c) kun on kyse sellaiseen jäsenvaltioon sijoittautuneesta keskusvastapuolesta, joka on käyttänyt asetuksen (EU) N:o 648/2012 14 artiklan 5 kohdassa säädettyä mahdollisuutta, mainitun asetuksen 2 artiklan 3 kohdassa määriteltyyn määritystoimintaan liittyvät velat, mukaan luettuina sellaisista toimenpiteistä syntyvät velat, jotka keskusvastapuoli toteuttaa täyttääkseen vakuusvaatimukset, perustaakseen maksukyvyttömyysrahaston ja pitääkseen yllä riittäviä ennakko- rahastoituja rahoitusvaroja maksukyvyttömyysjärjestelyn osana kattamaan mahdolliset tappiot mainitun asetuksen mukaisesti sekä sijoittaakseen rahoitusvarojensa mainitun asetuksen 47 artiklan mukaisesti;

- d) kun on kyse arvopaperikeskuksesta, sen toimintaan liittyvät velat, mukaan luettuina sellaiset arvopaperikeskuksen osallistujille tai palveluntarjoajille olevat velat, joiden maturiteetti on alle seitsemän päivää ja jotka syntyvät toimista, joita varten arvopaperikeskus on saanut asetuksen (EU) N:o 909/2014 IV osaston mukaisesti luvan tarjota pankkipalvelujen tyyppisiä oheispalveluja, lukuun ottamatta kuitenkaan muita tällaisista pankkipalvelujen tyyppisistä oheispalveluista syntyviä velkoja;
- e) kun on kyse sijoituspalveluyrityksistä, velat, jotka syntyvät asiakkaiden varojen ja omaisuuden hallussapidosta, mukaan luettuina Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/65/EY⁽¹⁾ 1 artiklan 2 kohdassa määriteltyjen yhteissijoitusyritysten tai Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2011/61/EU⁽²⁾ 4 artiklan 1 kohdan a alakohdassa määriteltyjen vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen hallussa olevat asiakkaiden varat ja omaisuus, edellyttäen, että asiakas on suojattu sovellettavan maksukyvyttömyyslainsäädännön nojalla;
- f) kun on kyse edistämislainaooperaatioita suorittavista laitoksista, välittäjälaitoksen velat alullepanijana toimivalle tai muulle edistämispankille tai muulle välittäjälaitokselle sekä alkuperäisen edistämispankin velat sen rahoittajaosapuolille siltä osin kuin näiden velkojen määrä vastaa kyseisen laitoksen edistämislainoja.
2. Edellä 1 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettut velat on vähennettävä liiketoimikohtaisesti niiden laitosten velkojen kokonaismäärästä, jotka ovat 1 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettujen liiketoimien tai sopimusten osapuolia.
3. Tätä jaksoa sovellettaessa 1 kohdassa tarkoitettujen, johdannaissopimuksista syntyvien velkojen neljännesvuosittain laskettava vuotuinen keskimäärä on arvostettava asetuksen (EU) N:o 575/2013 429 artiklan 6 ja 7 kohdan mukaisesti.

Johdannaissopimuksista syntyville veloille määritetty arvo ei saa kuitenkaan olla vähemmän kuin 75 prosenttia samojen velkojen arvosta, joka saadaan soveltamalla kyseiseen laitokseen sovellettavia kirjanpitosäännöksiä taloudellisen raportoinnin yhteydessä.

Jos laitokseen sovellettavissa kansallisissa tilinpäätösstandardeissa ei ole tiettyjen johdannaisinstrumenttien arvostamista koskevia sääntöjä siitä syystä, että kyseiset johdannaiset ovat taseen ulkopuolisia erä, laitoksen on ilmoitettava kriisiratkaisuviranomaiselle johdannaisten positiivisten käypien arvojen summa jälleenhankinta-arvona ja lisättävä se taseensa kirjanpitoarvoihin.

4. Tätä jaksoa sovellettaessa 1 kohdassa tarkoitettuun velkojen kokonaismäärään ei saa sisältyä johdannaissopimuksista syntyvien velkojen kirjapitoarvoa, mutta siihen on sisällyttävä vastaava 3 kohdan mukaisesti määritetty arvo.
5. Tarkistaessaan, täytyvätkö kaikki 1–4 kohdassa säädetyt edellytykset ja vaatimukset, kriisiratkaisuviranomaisen on tukeuduttava toimivaltaisten viranomaisten suorittamiin asiaankuuluviin arviointeihin, jotka on annettu direktiivin 2014/59/EU 90 artiklan mukaisesti saataville.

6 artikla

Riskipilarit ja -indikaattorit

1. Kriisiratkaisuviranomaisen on arvioitava laitosten riskiprofiili seuraavien neljän riskipilarin perusteella:
- a) riskialttius;
- b) rahoituslähteiden vakaus ja monipuolisuus;
- c) laitoksen merkitys rahoitusjärjestelmälle tai talouden vakaudelle;
- d) kriisiratkaisuviranomaisen vahvistamat muut riski-indikaattorit.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/65/EY, annettu 13 päivänä heinäkuuta 2009, siirtokelpoisiin arvopapereihin kohdistuvaa yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavia yrityksiä (yhteissijoitusyritykset) koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta (EUVL L 302, 17.11.2009, s. 32).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2011/61/EU, annettu 8 päivänä kesäkuuta 2011, vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen hoitajista ja direktiivin 2003/41/EY ja 2009/65/EY sekä asetuksen (EY) N:o 1060/2009 ja (EU) N:o 1095/2010 muuttamisesta (EUVL L 174, 1.7.2011, s. 1).

2. "Riskialttius"-pilari koostuu seuraavista riski-indikaattoreista:
 - a) omat varat ja hyväksyttävät velat, jotka laitoksella on omien varojen ja hyväksyttävien velkojen vähimmäisvaatimuksen lisäksi;
 - b) vähimmäisomavaraisuusaste;
 - c) ydinpääoman (CET1) osuus;
 - d) kokonaisriski jaettuna varojen kokonaismäärällä.
3. "Rahoituslähteiden vakaus ja monipuolisuus" -pilari koostuu seuraavista riski-indikaattoreista:
 - a) pysyvän varainhankinnan vaatimus;
 - b) maksuvalmiusvaatimus.
4. "Laitoksen merkitys rahoitusjärjestelmälle tai talouden vakaudelle" -pilari koostuu "pankkien välisten lainojen ja talletusten osuus Euroopan unionissa" -indikaattorista, joka kuvaa laitoksen merkitystä sijoittautumisjäsenvaltion taloudelle.
5. "Kriisinratkaisuviranomaisen vahvistamat muut riski-indikaattorit" -pilari koostuu seuraavista indikaattoreista:
 - a) kaupankäynti, taseen ulkopuoliset vastuut, johdannaiset, monitahoisuus ja purkamismahdollisuudet;
 - b) jäsenyys laitosten suojajärjestelmässä;
 - c) aiemman poikkeuksellisen julkisen rahoitustuen suuruus.

Vahvistaessaan "kriisinratkaisuviranomaisen vahvistamat muut riski-indikaattorit" -pilarin eri riski-indikaattoreita kriisinratkaisuviranomaisen on otettava huomioon kyseisten indikaattoreiden merkitys sen kannalta, miten todennäköisesti laitos joutuu kriisinratkaisuun ja miten todennäköisesti sen jälkeen käytetään kriisinratkaisun rahoitusjärjestelyä, jos laitoksen kriisinratkaisu toteutetaan.

6. Vahvistaessaan 5 kohdan a alakohdassa tarkoitettuja indikaattoreita "kaupankäynti, taseen ulkopuoliset vastuut, johdannaiset, monitahoisuus ja purkamismahdollisuudet" kriisinratkaisuviranomaisten on otettava huomioon seuraavat tekijät:
 - a) laitoksen riskiprofiilin nousu, joka johtuu seuraavista seikoista:
 - i) kaupankäynnin merkitys suhteessa taseen suuruuteen, omien varojen tasoon, vastuiden riskialttiuteen ja yleiseen liiketoimintamalliin;
 - ii) taseen ulkopuolisten vastuiden merkitys suhteessa taseen suuruuteen, omien varojen tasoon ja vastuiden riskialttiuteen;
 - iii) johdannaisten määrän merkitys suhteessa taseen suuruuteen, omien varojen tasoon, vastuiden riskialttiuteen ja yleiseen liiketoimintamalliin;
 - iv) se, missä määrin laitoksen liiketoimintamalli ja organisaatorakenne katsotaan direktiivin 2014/59/EU II osaston II luvun mukaisesti monitahoisiksi;
 - b) laitoksen riskiprofiilin madaltuminen, joka johtuu seuraavista seikoista:
 - i) niiden johdannaisten absoluuttinen ja suhteellinen määrä, jotka määritetään keskusvastapuolen välityksellä;
 - ii) se, missä määrin laitoksen kriisinratkaisu voidaan 2014/59/EU II osaston II luvun mukaisesti toteuttaa nopeasti ja ilman oikeudellisia esteitä.

7. Vahvistaessaan 5 artiklan b alakohdassa tarkoitettua indikaattoria kriisinratkaisuviranomaisen on otettava huomioon seuraavat seikat:

- a) riittävät varat, jotka ovat viipymättä käytettävissä sekä pääomapohjan vahvistamiseen että likviditeettirahoitukseen asianomaisen laitoksen tukemiseksi ongelmatilanteessa, varmistamaan, että kyseinen yhteisö saa uskottavaa ja vaikuttavaa tukea;
- b) missä määrin on oikeudellista tai sopimuserusteista varmuutta siitä, että a alakohdassa tarkoitettujen varat käytetään kokonaan ennen poikkeuksellisen julkisen tuen pyytämistä.

8. Edellä 5 artiklan c alakohdassa tarkoitettua riski-indikaattoria on käytettävä liitteessä I olevassa vaiheessa 3 tarkoitettua välin enimmäisarvoa, kun on kyse

- a) sellaiseen konserniin kuuluvasta laitoksesta, jossa on käynnistetty rakenneuudistus sen jälkeen, kun se on saanut valtion varoja tai vastaavia varoja esimerkiksi kriisinratkaisun rahoitusjärjestelystä, ja jossa rakenneuudistus tai alasajo on edelleen käynnissä, lukuun ottamatta kuitenkin rakenneuudistussuunnitelman täytäntöönpanon kahta viimeistä vuotta;
- b) selvitetävänä olevasta laitoksesta selvitystilasuunnitelman loppuun saakka (jos laitos on edelleen velvollinen maksamaan rahoitusosuuden).

Kaikkien muiden laitosten osalta on käytettävä liitteessä I olevassa vaiheessa 3 tarkoitettua välin vähimmäisarvoa.

9. Sovelletaessa 6, 7 ja 8 kohtaa kriisinratkaisuviranomaisen on tukeuduttava toimivaltaisten viranomaisten suorittamiin arviointeihin, jos sellaisia on saatavissa.

7 artikla

Kunkin riskipilarin ja -indikaattorin suhteellinen paino

1. Arvioidessaan kunkin laitoksen riskiprofiilia kriisinratkaisuviranomaisen on sovellettava riskipilareihin seuraavia painoja:

- a) riskialttius: 50 %;
- b) rahoituslähteiden vakaus ja monipuolisuus: 20 %;
- c) laitoksen merkitys rahoitusjärjestelmälle tai talouden vakaudelle: 10 %;
- d) kriisinratkaisuviranomaisen vahvistamat muut riski-indikaattorit: 20 %.

2. Niiden riski-indikaattoreiden suhteelliset painot, jotka kriisinratkaisuviranomaisten on arvioitava ”riskialttius”-pilarin vahvistamiseksi, ovat seuraavat:

- a) omat varat ja hyväksyttävät velat, jotka laitoksella on omien varojen ja hyväksyttävien velkojen vähimmäisvaatimuksen lisäksi: 25 %;
- b) vähimmäisomavaraisuusaste: 25 %;
- c) ydinpääoman (CET1) osuus: 25 %;
- d) kokonaisriski jaettuna varojen kokonaismäärällä: 25 %.

3. ”Rahoituslähteiden vakaus ja monipuolisuus” -pilarin kullakin riski-indikaattorilla on sama paino.

4. Niiden riski-indikaattoreiden suhteelliset painot, jotka kriisinratkaisuviranomaisten on arvioitava ”kriisinratkaisuviranomaisen vahvistamat muut riski-indikaattorit” -pilarin vahvistamiseksi, ovat seuraavat:

- a) kaupankäynti, taseen ulkopuoliset vastuut, johdannaiset, monitahoisuus ja purkamismahdollisuudet: 45 %;
- b) jäsenyys laitosten suojajärjestelmässä: 45 %;
- c) aiemman poikkeuksellisen julkisen rahoitustuen suuruus: 10 %.

Soveltaessaan b alakohdassa tarkoitettua indikaattoria kriisinratkaisuviranomaisen on otettava huomioon a alakohdassa tarkoitettua indikaattorin suhteellinen paino.

8 artikla

Riski-indikaattoreiden soveltaminen erityistapauksissa

1. Jos toimivaltainen viranomainen on myöntänyt laitokselle vapautuksen asetuksen (EU) N:o 575/2013 8 ja 21 artiklan mukaisesti, kriisinratkaisuviranomaisen on sovellettava tämän asetuksen 6 artiklan 3 kohdan b alakohdassa tarkoitettua indikaattoria maksuvalmiusalaryhmän tasolla. Indikaattorilla maksuvalmiusalaryhmän tasolla saatua tulosta on sovellettava maksuvalmiusryhmään kuuluvaan jokaiseen laitokseen kyseisen laitoksen riski-indikaattorin laskemiseksi.
2. Jos toimivaltainen viranomainen on asetuksen (EU) N:o 575/2013 7 artiklan 1 kohdan mukaisesti vapauttanut laitoksen kokonaan pääomavaatimusten soveltamisesta yksittäisen yhteisön tasolla ja kriisinratkaisuviranomainen on myös direktiivin 2014/59/EU 45 artiklan 12 kohdan mukaisesti vapauttanut saman laitoksen kokonaan omien varojen ja hyväksyttävien velkojen vähimmäisvaatimuksen soveltamisesta yksittäisen yhteisön tasolla, tämän asetuksen 6 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettu indikaattori voidaan laskea konsolidoidulla tasolla. Indikaattorilla konsolidoidulla tasolla saatua tulosta sovelletaan konserniin kuuluvaan jokaiseen laitokseen kyseisen laitoksen riski-indikaattorin laskemiseksi.
3. Jos toimivaltainen viranomainen on myöntänyt laitokselle vapautuksen asetuksessa (EU) N:o 575/2013 määritellyissä muissa olosuhteissa, asiaankuuluvat indikaattorit voidaan laskea konsolidoidulla tasolla. Kyseisillä indikaattoreilla konsolidoidulla tasolla saatua tulosta sovelletaan konserniin kuuluvaan jokaiseen laitokseen kyseisen laitoksen riski-indikaattorin laskemiseksi.

9 artikla

Riskikorjauksen soveltaminen vuotuisen perusrahoitusosuuteen

1. Kriisinratkaisuviranomaisen on vahvistettava kullekin laitokselle ylimääräisen riskikorjauksen kerroin yhdistämällä 6 artiklassa tarkoitetut riski-indikaattorit liitteessä I vahvistettujen menettelyjen ja kaavan mukaisesti.
2. Kriisinratkaisuviranomaisen on vahvistettava kunkin laitoksen vuotuinen rahoitusosuus jokaiseksi rahoitusosuuskaudeksi kertomalla vuotuinen perusrahoitusosuus ylimääräisen riskikorjauksen kertoimella liitteessä I vahvistettujen menettelyjen ja kaavan mukaisesti, sanotun kuitenkin rajoittamatta 10 artiklan soveltamista.
3. Riskikorjauksen kertoimen on oltava 0,8:n ja 1,5:n välillä.

10 artikla

Pienten laitosten vuotuinen rahoitusosuus

1. Laitokset, joiden velkojen kokonaismäärä, josta on vähennetty omat varat ja suojatut talletukset, on enintään 50 000 000 euroa ja joiden varojen kokonaismäärä on alle 1 000 000 000 euroa, on maksettava 1 000 euron suuruinen kiinteämääräinen summa kunkin rahoitusosuuskauden vuotuisena rahoitusosuutena.
2. Laitokset, joiden velkojen kokonaismäärä, josta on vähennetty omat varat ja suojatut talletukset, on yli 50 000 000 euroa mutta enintään 100 000 000 euroa ja joiden varojen kokonaismäärä on alle 1 000 000 000 euroa, on maksettava 2 000 euron suuruinen kiinteämääräinen summa kunkin rahoitusosuuskauden vuotuisena rahoitusosuutena.
3. Laitokset, joiden velkojen kokonaismäärä, josta on vähennetty omat varat ja suojatut talletukset, on yli 100 000 000 euroa mutta enintään 150 000 000 euroa ja joiden varojen kokonaismäärä on alle 1 000 000 000 euroa, on maksettava 7 000 euron suuruinen kiinteämääräinen summa kunkin rahoitusosuuskauden vuotuisena rahoitusosuutena.
4. Laitokset, joiden velkojen kokonaismäärä, josta on vähennetty omat varat ja suojatut talletukset, on yli 150 000 000 euroa mutta enintään 200 000 000 euroa ja joiden varojen kokonaismäärä on alle 1 000 000 000 euroa, on maksettava 15 000 euron suuruinen kiinteämääräinen summa kunkin rahoitusosuuskauden vuotuisena rahoitusosuutena.
5. Laitokset, joiden velkojen kokonaismäärä, josta on vähennetty omat varat ja suojatut talletukset, on yli 200 000 000 euroa mutta enintään 250 000 000 euroa ja joiden varojen kokonaismäärä on alle 1 000 000 000 euroa, on maksettava 26 000 euron suuruinen kiinteämääräinen summa kunkin rahoitusosuuskauden vuotuisena rahoitusosuutena.
6. Laitokset, joiden velkojen kokonaismäärä, josta on vähennetty omat varat ja suojatut talletukset, on yli 250 000 000 euroa mutta enintään 300 000 000 euroa ja joiden varojen kokonaismäärä on alle 1 000 000 000 euroa, on maksettava 50 000 euron suuruinen kiinteämääräinen summa kunkin rahoitusosuuskauden vuotuisena rahoitusosuutena.
7. Jos laitos antaa riittävän näytön siitä, että 1–6 kohdassa tarkoitettu kiinteämääräinen summa on suurempi kuin 5 artiklan mukaisesti laskettu rahoitusosuus, kriisinratkaisuviranomaisen on sovellettava näistä pienempää, sanotun kuitenkin rajoittamatta 8 artiklan soveltamista.

8. Sen estämättä, mitä 1–6 kohdassa säädetään, kriisinratkaisuviranomainen voi antaa perustellun päätöksen, jossa todetaan, että laitoksen riskiprofiili on suhteeton sen pieneen kokoon nähden, ja soveltaa tällöin laitokseen 5, 6, 7, 8 ja 9 artiklaa. Päätöksen on perustuttava seuraaviin kriteereihin:

- a) laitoksen liiketoimintamalli;
- b) laitoksen 14 artiklan mukaisesti ilmoittamat tiedot;
- c) 6 artiklassa tarkoitetut riskipilarit ja -indikaattorit;
- d) toimivaltaisen viranomaisen laitoksen riskiprofiilista tekemä arviointi.

9. Edellä olevia 1–8 kohtaa ei sovelleta laitoksiin, joiden velkojen kokonaismäärä, josta on vähennetty omat varat ja suojatut talletukset, on enintään 300 000 000 euroa sen jälkeen, kun siitä on laskettu pois 5 artiklan 1 kohdan tarkoitetut velat.

10. Edellä 5 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja pois jätettyjä velkoja ei saa ottaa huomioon sovellettaessa 1–9 kohtaa laitoksiin, joiden velkojen kokonaismäärä, josta on vähennetty omat varat ja suojatut talletukset, on enintään 300 000 000 euroa ennen kuin niistä on laskettu pois 5 artiklan 1 kohdan tarkoitetut velat.

11 artikla

Direktiivin 2014/59/EU 45 artiklan 3 kohdan soveltamisalaan kuuluvien laitosten vuotuiset rahoitusosuudet

1. Direktiivin 2014/59/EU 45 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen laitosten vuotuiset rahoitusosuudet on laskettava 9 artiklan mukaisesti käyttämällä 50:tä prosenttia niiden vuotuisesta perusrahoitusosuudesta, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 10 artiklan soveltamista.

2. Jos jäsenvaltiossa käytetään kriisinratkaisun rahoitusjärjestelyä direktiivin 2014/59/EU 45 artiklan 3 kohdassa tarkoitetun laitoksen osalta johonkin direktiivin 2014/59/EU 101 artiklassa mainittuun tarkoitukseen, kriisinratkaisuviranomainen voi antaa perustellun päätöksen, jossa todetaan, että 5, 6, 7, 8 ja 9 artiklaa sovelletaan laitoksiin, joiden riskiprofiili on samankaltainen tai korkeampi kuin sen laitoksen riskiprofiili, joka on käyttänyt kriisinratkaisun rahoitusjärjestelyä johonkin direktiivin 2014/59/EU 101 artiklassa mainittuun tarkoitukseen. Määrittäessään riskiprofiilin samankaltaisuutta perusteltua päätöstään varten kriisinratkaisuviranomaisen on otettava huomioon kaikki seuraavat seikat:

- a) laitoksen liiketoimintamalli;
- b) laitoksen 14 artiklan mukaisesti ilmoittamat tiedot;
- c) 6 artiklassa tarkoitetut riskipilarit ja -indikaattorit;
- d) toimivaltaisen viranomaisen laitoksen riskiprofiilista tekemä arviointi.

12 artikla

Uusi valvonnan alainen laitos tai aseman muuttuminen

1. Jos kyseessä on uusi laitos, jota valvotaan ainoastaan osan rahoitusosuuskautta, osittainen rahoitusosuus määritetään soveltamalla 3 jaksossa säädettyä menetelmää seuraavaksi rahoitusosuuskaudeksi laskettavaan laitoksen rahoitusosuuden määrään niiden täysien kuukausien lukumäärän perusteella, joina laitosta valvotaan rahoitusosuuskaudella.

2. Laitoksen, myös pienen laitoksen aseman muuttuminen rahoitusosuuskaudella ei vaikuta kyseisenä vuonna maksettavaan rahoitusosuuteen.

13 artikla

Vuotuisten rahoitusosuuksien kerääminen

1. Kriisinratkaisuviranomaisen on ilmoitettava jokaiselle 2 artiklassa tarkoitettulle laitokselle kyseisen laitoksen vuotuisen rahoitusosuuden vahvistamista koskevasta päätöksestään viimeistään kunkin vuoden toukokuun 1 päivänä.

2. Kriisinratkaisuviranomaisen on ilmoitettava päätöksestään jollakin seuraavista tavoista:

- a) sähköisillä tai vastaavilla viestintävälineillä, jotka mahdollistavat vastaanoton todistamisen.
- b) kirjattuna kirjeenä vastaanottotodistuksin.

3. Päätöksessä on ilmoitettava, millä ehdoilla ja tavoilla vuotuinen rahoitusosuus on maksettava, sekä sellaisten direktiivin 2014/59/EU 103 artiklassa tarkoitettujen peruuttamattomien maksusitoumusten osuus, joita kukin laitos voi käyttää. Kriisintarkaisuviranomainen saa hyväksyä vain sellaisia vakuuksia ja vain sellaisilla ehdoilla, jotka mahdollistavat nopean realisoinnin myös silloin, kun kriisintarkaisupäätös tehdään viikonloppuna. Vakuuden arvo on määritettävä varovaisesti sillä tavoin, että se kuvastaa merkittävästi heikentyneitä markkinaolosuhteita.

4. Osittaisesta maksamisesta, maksamatta jättämisestä tai päätöksessä asetetun vaatimuksen täyttämättä jättämisestä kyseiselle laitokselle on määrättävä päiväkohtainen uhkasakko, joka lasketaan maksuerän suorittamatta olevasta määrästä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta kriisintarkaisuviranomaisen käytettävissä olevien muiden oikeussuojakeinojen käyttöä.

Päiväkohtaiseen uhkasakkoon on lisättävä eräänytneestä määrästä perittävä päiväkohtainen korko, joka on eräpäivän kuukauden ensimmäisenä kalenteripäivänä voimassa oleva Euroopan keskuspankin perusrahoitusoperaatioihinsa soveltama Euroopan unionin virallisen lehden C-sarjassa julkaistu korko korotettuna 8 prosenttiyksiköllä siitä päivästä alkaen, jona maksuerä olisi pitänyt suorittaa.

5. Jos kyseessä on uusi laitos, jota valvotaan ainoastaan osan rahoitusosuuskautta, sen osittainen vuotuinen rahoitusosuus on kerättävä yhdessä seuraavan rahoitusosuuskauden vuotuisen rahoitusosuuden kanssa.

3 JAKSO

HALLINNOLLISET NÄKÖKOHDAT JA SEURAAMUKSET

14 artikla

Laitosten raportointivelvoitteet

1. Laitosten on toimitettava kriisintarkaisuviranomaiselle viimeisin vahvistettu tilinpäätös, joka on saatavissa ennen rahoitusosuuskautta edeltävän vuoden joulukuun 31 päivää, yhdessä lakisääteisen tilintarkastajan tai tilintarkastusyhteisön lausunnon kanssa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/34/EU ⁽¹⁾ 32 artiklan mukaisesti.

2. Laitosten on toimitettava kriisintarkaisuviranomaiselle ainakin liitteessä II tarkoitettut tiedot yksittäisen yhteisön tasolla.

3. Liitteessä II tarkoitettut tiedot, jotka kuuluvat komission täytäntöönpanoasetuksessa (EU) N:o 680/2014 ⁽²⁾ vahvistettuihin valvontatietojen raportointivaatimuksiin tai soveltuvin osin muihin valvontatietojen raportointivaatimuksiin, joita laitokseen sovelletaan kansallisen lainsäädännön mukaisesti, on toimitettava kriisintarkaisuviranomaiselle sellaisina kuin laitos on ne raportoinut toimivaltaiselle viranomaiselle viimeisimmässä asiaankuuluvassa valvontaraportissa, joka koskee 1 kohdassa tarkoitettua tilinpäätöksen viitevuotta.

4. Edellä 1, 2 ja 3 kohdassa tarkoitettut tiedot on toimitettava viimeistään kunkin vuoden tammikuun 31 päivänä edellisen vuoden joulukuun 31 päivänä päättyneen kauden osalta tai sovellettavan asiaankuuluvan tilikauden osalta. Jos 31 päivä tammikuuta ei ole pankkipäivä, tiedot on toimitettava seuraavana pankkipäivänä.

5. Jos kriisintarkaisuviranomaisille toimitettuihin tietoihin tehdään päivityksiä tai korjauksia, kyseiset päivitykset ja korjaukset on toimitettava kriisintarkaisuviranomaisille ilman aiheetonta viivytystä.

6. Laitosten on toimitettava liitteessä II tarkoitettut tiedot kriisintarkaisuviranomaisen ilmoittamissa tietojen tallennus- ja esittämismuodoissa.

7. Edellä olevien 2 ja 3 kohdan mukaisesti toimitettavat tiedot kuuluvat direktiivin 2014/59/EU 84 artiklassa säädettyjen luottamuksellisuutta ja salassapitovelvollisuutta koskevien vaatimusten piiriin.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/34/EU, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, tietätyyppisten yritysten vuositilinpäätöksistä, konsernitilinpäätöksistä ja niihin liittyvistä kertomuksista, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/43/EY muuttamisesta ja neuvoston direktiivien 78/660/ETY ja 83/349/ETY kumoamisesta (EUVL L 182, 29.6.2013, s. 19).

⁽²⁾ Komission täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 680/2014, annettu 16 päivänä huhtikuuta 2014, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 575/2013 mukaisista laitosten vakavaraisuusvalvontaan liittyvää raportointia koskevista teknisistä täytäntöönpanostandardeista (EUVL L 191, 28.6.2014, s. 1).

*15 artikla***Kriisinratkaisuviranomaisten tietojentoditusvelvollisuus**

1. Edellä 7 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettuun riskipilariin liittyvän nimittäjän laskemiseksi kriisinratkaisuviranomaisten on viimeistään kunkin vuoden helmikuun 15 päivänä toimitettava Euroopan pankkiviranomaiselle (EPV) kaikilta niiden alueelle sijoittautuneilta laitoksilta saadut tiedot liitteessä I tarkoitetuista pankkien välisistä lainoista ja talletuksista kokonaistasolla.
2. EPV ilmoittaa kullekin kriisinratkaisuviranomaiselle viimeistään kunkin vuoden maaliskuun 1 päivänä 7 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettuun riskipilariin liittyvän nimittäjän arvon.

*16 artikla***Talletussuojajärjestelmien raportointivelvoitteet**

1. Talletussuojajärjestelmien on viimeistään kunkin vuoden tammikuun 31 päivänä toimitettava neljännesvuosittain suoritettava laskelma kaikkien jäseninä olevien luottolaitosten suojattujen talletusten keskimäärästä edellisellä vuonna.
2. Nämä tiedot on toimitettava kyseisistä luottolaitoksista sekä yksittäis- että kokonaistasolla, jotta kriisinratkaisuviranomaiset voivat vahvistaa kriisinratkaisun rahoitusjärjestelyn vuotuisen tavoitetason 4 artiklan 2 kohdan mukaisesti ja kunkin laitoksen vuotuisen perusrahoitusosuuden 5 artiklan mukaisesti.

*17 artikla***Täytäntöönpano**

1. Jos laitokset eivät toimita kaikkia 14 artiklassa tarkoitettuja tietoja mainitussa artiklassa säädettyssä määräajassa, kriisinratkaisuviranomaisen on käytettävä estimaatteja tai omia oletuksiaan laskeakseen kyseisen laitoksen vuotuisen rahoitusosuuden.
2. Jos tietoja ei toimiteta viimeistään kunkin vuoden tammikuun 31 päivänä, kriisinratkaisuviranomainen voi vahvistaa kyseiselle laitokselle ylimääräisen riskikorjauksen suurimman kertoimen 9 artiklan mukaisesti.
3. Jos laitoksen kriisinratkaisuviranomaiselle toimittamiin tietoihin tehdään oikaisuja tai tarkistuksia, kriisinratkaisuviranomaisen on tarkistettava vuotuista rahoitusosuutta päivitettyjen tietojen mukaisesti, kun laitoksen vuotuista rahoitusosuutta lasketaan seuraavaksi rahoitusosuuskaudeksi.
4. Mahdolliset erot oikaistavien tai tarkistettavien tietojen perustella lasketun ja maksetun vuotuisen rahoitusosuuden ja sen rahoitusosuuden välillä, joka olisi täytynyt maksaa vuosittaisen rahoitusosuuden tarkistuksen jälkeen, on otettava huomioon seuraavan rahoitusosuuskauden vuotuisen rahoitusosuuden määrässä. Tarkistus on tehtävä pienentämällä tai suurentamalla seuraavan rahoitusosuuskauden rahoitusosuuksia.

*18 artikla***Hallinnolliset seuraamukset ja muut hallinnolliset toimenpiteet**

Kriisinratkaisuviranomaiset voivat määrätä tämän asetuksen rikkomisista vastuussa oleville henkilöille tai yhteisöille direktiivin 2014/59/EU 110 artiklassa tarkoitettuja hallinnollisia seuraamuksia ja muita hallinnollisia toimenpiteitä.

4 JAKSO

YHTEISTYÖJÄRJESTELYT*19 artikla***Yhteistyöjärjestelyt**

1. Sen varmistamiseksi, että rahoitusosuudet tosiasiallisesti maksetaan, toimivaltaisten viranomaisten on kriisinratkaisuviranomaisten pyynnöstä autettava näitä tämän asetuksen mukaisten tehtävien suorittamisessa.
2. Toimivaltaisten viranomaisten on toimitettava kriisinratkaisuviranomaisille pyynnöstä niiden laitosten yhteystiedot, joille 13 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu päätös on ilmoitettava, viimeistään kunkin vuoden huhtikuun 1 päivänä tai seuraavana pankkipäivänä, jollei 1 päivä huhtikuuta ole pankkipäivä. Yhteystiedoilla tarkoitetaan oikeushenkilön nimeä, oikeushenkilöä edustavan luonnollisen henkilön nimeä, osoitetta, sähköpostiosoitetta, puhelinnumeroa, faksinumeroa tai muita tietoja, joiden avulla laitos voidaan tunnistaa.

3. Toimivaltaisten viranomaisten on toimitettava kriisintarkaisuviranomaisille kaikki tiedot, joiden avulla kriisintarkaisuviranomaiset voivat laskea vuotuiset rahoitusosuudet, ja erityisesti tiedot, jotka liittyvät ylimääräiseen riskikorjaukseen ja asiaankuuluviin vapautuksiin, jotka toimivaltaiset viranomaiset ovat myöntäneet laitoksille direktiivin 2013/36/EU ja asetuksen (EU) N:o 575/2013 nojalla.

5 JAKSO

LOPPUSÄÄNNÖKSET

20 artikla

Siirtymäsäännökset

1. Jos tiettyyn liitteessä II tarkoitettuun indikaattoriin tarvittavat tiedot eivät sisälly 14 artiklassa tarkoitettuun, viitevuotta koskevaan valvontatietojen raportointivaatimukseen, kyseistä riski-indikaattoria ei sovelleta ennen kuin valvontatietojen raportointivaatimusta aletaan soveltaa. Muut käytettävissä olevat riski-indikaattorit skaalataan uudelleen suhteessa niiden 7 artiklassa säädettyihin painoihin sillä tavoin, että niiden painojen summa on 1. Jos jokin 16 artiklassa vaadituista tiedoista ei ole viimeistään 31 päivänä tammikuuta 2015 talletussuojajärjestelmän saatavilla 4 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua vuotuisen tavoitetason laskentaa varten tai 5 artiklassa tarkoitettua kunkin laitoksen vuotuisen perusrahoitusosuuden laskentaa varten, kyseisten luottolaitosten on talletussuojajärjestelmän antaman ilmoituksen jälkeen toimitettava kyseiset tiedot kriisintarkaisuviranomaisille viimeistään mainittuna päivänä. Poiketen siitä, mitä 13 artiklan 1 kohdan säädetään, kriisintarkaisuviranomaisten on ilmoitettava vuonna 2015 maksettavien rahoitusosuuksien osalta kullekin laitokselle viimeistään 30 päivänä marraskuuta 2015 päätöksestään, jossa vahvistetaan rahoitusosuus, joka laitoksen on maksettava.

2. Poiketen siitä, mitä 13 artiklan 4 kohdan säädetään, 13 artiklan 3 kohdassa tarkoitetun päätöksen mukaisesti maksettava määrä on vuonna 2015 maksettavien rahoitusosuuksien osalta maksettava viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2015.

3. Poiketen siitä, mitä 14 artiklan 4 kohdan säädetään, mainitussa kohdassa tarkoitetut tiedot on vuonna 2015 kriisintarkaisuviranomaiselle toimitettavien tietojen osalta toimitettava viimeistään 1 päivänä syyskuuta 2015.

4. Poiketen siitä, mitä 16 artiklan 1 kohdan säädetään, talletussuojajärjestelmien on toimitettava kriisintarkaisuviranomaiselle viimeistään 1 päivänä syyskuuta 2015 tiedot suojattujen talletusten määrästä 31 päivänä heinäkuuta 2015.

5. Jäsenvaltiot voivat asetuksen (EU) N:o 806/2014 69 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun alkuvaiheen loppuun saakka sallia, että laitokset, joiden velkojen kokonaismäärä, josta on vähennetty omat varat ja suojatut talletukset, on yli 300 000 000 euroa ja joiden varojen kokonaismäärä on enintään 3 000 000 000 euroa, maksavat 50 000 euron suuruisen kiinteämääräisen summan velkojen kokonaismäärän ensimmäisten 300 000 000 euron osalta, kun kyseisestä kokonaismäärästä on ensin vähennetty omat varat ja suojatut talletukset. Laitosten on maksettava rahoitusosuutensa 300 000 000 euroa ylittävistä velkojen kokonaismäärästä, josta on vähennetty omat varat ja suojatut talletukset, tämän asetuksen 4–9 artiklan mukaisesti.

21 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2015.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa

Tehty Brysselissä 21 päivänä lokakuuta 2014.

Komission puolesta
Puheenjohtaja
José Manuel BARROSO

LIITE I

LAITOSTEN VUOTUISTEN RAHOITUSOSUUKSIEN LASKENTAMENETTELY

VAIHE 1

Alustavien indikaattoreiden laskenta

Kriisinratkaisuviranomaisen on laskettava seuraavat indikaattorit käyttämällä seuraavia mittoja:

Pilari	Indikaattori	Mitat
Riskialttius	Omat varat ja hyväksyttävät velat, jotka laitoksella on omien varojen ja hyväksyttävien velkojen vähimmäisvaatimuksen (MREL) lisäksi	$\left(\frac{\text{Omat varat ja hyväksyttävät velat}}{\text{Velkojen kokonaismäärä omat varat mukaan luettuina}} \right) - \text{MREL}$ jossa tätä indikaattoria laskettaessa: Omilla varoilla tarkoitetaan asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 118 alakohdassa esitetyn määritelmän mukaisesti ensisijaisen pääoman (T1) ja toissijaisen pääoman (T2) summaa. Hyväksyttävät velat ovat direktiivin 2014/59/EU 2 artiklan 1 kohdan 71 alakohdassa määriteltyjen velkojen summa. Velkojen kokonaismäärä on tämän asetuksen 3 artiklan 11 kohdassa määritelty kokonaismäärä. Johdannaisvelat sisällytetään velkojen kokonaismäärään siten, että vastapuolen nettoutusoikeudet otetaan täysimääräisesti huomioon. MRELillä tarkoitetaan direktiivin 2014/59/EU 45 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua omien varojen ja hyväksyttävien velkojen vähimmäisvaatimusta.
Riskialttius	Vähimmäisomavaraisuusaste	Vähimmäisomavaraisuusaste sellaisena kuin se on määritelty asetuksen (EU) N:o 575/2013 429 artiklassa ja ilmoitettu komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 680/2014 liitteen X mukaisesti.
Riskialttius	Ydinpääoman (CET1) osuus	Ydinpääoman (CET1) osuus sellaisena kuin se on määritelty asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklassa ja ilmoitettu komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 680/2014 liitteen I mukaisesti.
Riskialttius	TRE/varojen kokonaismäärä	$\left(\frac{\text{TRE}}{\text{Varojen kokonaismäärä}} \right)$ jossa: TREillä tarkoitetaan asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 3 kohdassa määriteltyä kokonaisriskin määrää. Varojen kokonaismäärä on tämän asetuksen 3 artiklan 12 kohdassa määritelty kokonaismäärä.
Rahoituslähteiden vakaus ja monipuolisuus	Pysyvän varainhankinnan vaatimus	Pysyvän varainhankinnan vaatimus sellaisena kuin se on ilmoitettu asetuksen (EU) N:o 575/2013 415 artiklan mukaisesti.
Rahoituslähteiden vakaus ja monipuolisuus	Maksuvalmiusvaatimus	Maksuvalmiusvaatimus sellaisena kuin se on ilmoitettu asetuksen (EU) N:o 575/2013 415 artiklan ja komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 mukaisesti.
Laitoksen merkitys rahoitusjärjestelmälle tai talouden vakaudelle	Pankkien välisten lainojen ja talletusten osuus EU:ssa	$\left(\frac{\text{Pankkien väliset lainat määritellään} + \text{pankkien väliset talletukset}}{\text{Pankkien välisten lainojen ja talletusten kokonaismäärä EU:ssa}} \right)$ jossa: Pankkien väliset lainat määritellään luottolaitoksille ja muille rahoituslaitoksille olevien luottojen ja ennakkomaksujen kirjanpitoarvojen summana, kuten on vahvistettu komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 680/2014 liitteessä III olevien mallien numero 4.1, 4.2, 4.3 ja 4.4 soveltamiseksi.

Pilari	Indikaattori	Mitat
		<p>Pankkien väliset talletukset määritellään luottolaitoksille ja muille rahoituslaitoksille olevien talletusten kirjanpitoarvona, kuten on vahvistettu komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 680/2014 liitteessä III olevan mallin numero 8.1 soveltamiseksi.</p> <p>Pankkien välisten lainojen ja talletusten kokonaismäärä EU:ssa on laitoksilla kussakin jäsenvaltiossa olevien, pankkien välisten yhteenlaskettujen lainojen ja talletusten summa 15 artiklan mukaisesti laskettuna.</p>

VAIHE 2

Indikaattoreiden diskretointi

- Seuraavassa merkintätavassa n tarkoittaa laitoksia, i pilarien indikaattoreita ja j pilareja.
- Kriisinratkaisuviranomaisen on laskettava kullekin vaiheesta 1 saadulle alustavalle indikaattorille, $x_{i,j}$, lukuun ottamatta indikaattoria "aiemman poikkeuksellisen julkisen rahoitustuen suuruus", nippujen (bin) lukumäärä, $k_{i,j}$, seuraavan arvon lähimpänä kokonaislukuna:

$$1 + \log_2(N) + \log_2 \left(1 + \frac{|g_{ij}|}{\sigma_g} \right),$$

jossa:

N on sellaisten kriisinratkaisun rahoitusjärjestelyyn osallistuvien laitosten lukumäärä, joita varten indikaattori lasketaan;

$$g_{ij} = \frac{\frac{1}{N} \sum_{n=1}^N (x_{ij,n} - \bar{x})^3}{\left[\frac{1}{N-1} \sum_{n=1}^N (x_{ij,n} - \bar{x})^2 \right]^{3/2}},$$

$$\bar{x} = \frac{\sum_{n=1}^N x_{ij,n}}{N},$$

$$\sigma_g = \sqrt{\frac{6(N-2)}{(N+1)(N+3)}}.$$

- Kriisinratkaisuviranomaisen on kunkin indikaattorin osalta, lukuun ottamatta indikaattoria "aiemman poikkeuksellisen julkisen rahoitustuen suuruus", sijoitettava jokaiseen nippuun yhtä monta laitosta siten, että ensimmäiseen nippuun sijoitetaan laitokset, joilla on pienimmät alustavan indikaattorin arvot. Jos laitosten lukumäärää ei voida jakaa tasan nippujen lukumäärällä, kuhunkin ensimmäisistä r nipusta sijoitetaan yksi ylimääräinen laitos siitä nipusta alkaen, jonka sisältämillä laitoksilla on pienimmät alustavan indikaattorin arvot; tällöin r on jakojäännös, joka saadaan jakamalla laitosten lukumäärää, N , nippujen lukumäärällä, $k_{i,j}$.
- Kriisinratkaisuviranomaisen on kunkin indikaattorin osalta, lukuun ottamatta indikaattoria "aiemman poikkeuksellisen julkisen rahoitustuen suuruus", annettava kaikille tiettyyn nippuun kuuluville laitoksille kyseisen nipun numeroa vastaava arvo siten, että ne lasketaan vasemmalta oikealle, jolloin diskretoidun indikaattorin arvo määritellään seuraavasti: $I_{ij,n} = 1, \dots, k_{i,j}$.
- Tätä vaihetta sovelletaan 6 artiklan 5 kohdan a ja b alakohdassa mainittuihin indikaattoreihin vain, jos kriisinratkaisuviranomainen määrittää ne jatkuviksi muuttujiksi.

VAIHE 3

Indikaattoreiden uudelleenskaalaus

Kriisinratkaisuviranomaisen on skaalattava kukin vaiheesta 2 saatu indikaattori, $I_{i,j}$, uudelleen asteikolla 1–1 000 käyttämällä seuraavaa kaavaa:

$$RI_{ij,n} = (1\,000 - 1) * \frac{I_{ij,n} - \min_n I_{ij,n}}{\max_n I_{ij,n} - \min_n I_{ij,n}} + 1,$$

jossa minimi- ja maksimifunktion argumentit ovat kaikkien sellaisten kriisinratkaisun rahoitusjärjestelyyn osallistuvien laitosten arvot, joita varten indikaattori lasketaan.

VAIHE 4

Jaetun merkin sisällyttäminen

1. Kriisinratkaisuviranomaisen on annettava indikaattoreille seuraavat merkit:

Pilari	Indikaattori	Merkki
Riskialttius	Omat varat ja hyväksyttävät velat, jotka laitoksella on omien varojen ja hyväksyttävien velkojen vähimmäisvaatimuksen (MREL) lisäksi	–
Riskialttius	Vähimmäisomavaraisuusaste	–
Riskialttius	Ydinpääoman (CET1) osuus	–
Riskialttius	TRE/varojen kokonaismäärä	+
Rahoituslähteiden vakaus ja monipuolisuus	Pysyvän varainhankinnan vaatimus	–
Rahoituslähteiden vakaus ja monipuolisuus	Maksuvalmiusvaatimus	–
Laitoksen merkitys rahoitusjärjestelmälle tai talouden vakaudelle	Pankkien välisten lainojen ja talletusten osuus EU:ssa	+
Kriisinratkaisuviranomaisen vahvistamat muut riski-indikaattorit	Jäsenyys laitosten suojajärjestelmässä	–
Kriisinratkaisuviranomaisen vahvistamat muut riski-indikaattorit	Aiemman poikkeuksellisen julkisen rahoitustuen suuruus	+

Indikaattoreilla, joilla on positiivinen merkki, suuremmat arvot vastaavat laitoksen suurempaa riskialttiutta. Indikaattoreilla, joilla on negatiivinen merkki, suuremmat arvot vastaavat laitoksen pienempää riskialttiutta.

Kriisinratkaisuviranomaisen on määritettävä indikaattorit kaupankäynti, taseen ulkopuoliset vastuut, johdannaiset, monitahoisuus ja purkamismahdollisuudet ja annettava niille merkki vastaavalla tavalla.

2. Kriisinratkaisuviranomaisen on sovellettava kuhunkin vaiheesta 3 saatuun uudelleen skaalattuun indikaattoriin, $RI_{ij,n}$, seuraavaa muunnosta sisällyttääkseen siihen sen merkin:

$$TRI_{ij,n} = \begin{cases} RI_{ij,n} & \text{if sign} = \text{"-"} \\ 1\ 001 - RI_{ij,n} & \text{if sign} = \text{"+"} \end{cases}$$

VAIHE 5

Yhdistelmäindikaattorin laskenta

1. Kriisinratkaisuviranomaisen on yhdistettävä kunkin pilarin j indikaattorit i laskemalla painotettu aritmeettinen keskiarvo seuraavalla kaavalla:

$$PI_{j,n} = \sum_{ij=1}^{N_j} w_{ij} * TRI_{ij,n} = w_{1j} * TRI_{1j,n} + \dots + w_{N_j} * TRI_{N_j,n},$$

jossa:

w_{ij} on 7 artiklan mukainen pilarin j indikaattorin i arvo;

N_j on pilarin j indikaattoreiden lukumäärä.

2. Kriisinratkaisuviranomaisen on yhdistelmäindikaattorin j laskemiseksi yhdistettävä pilarit laskemalla painotettu geometrinen keskiarvo seuraavan kaavan avulla:

$$CI_n = \prod_j PI_{j,n}^{W_j} = PI_{1,n}^{W_1} * \dots * PI_{j,n}^{W_j},$$

jossa:

W_j on 7 artiklan mukainen pilarin j paino;

J on pilarien lukumäärä.

3. Kriisinratkaisuviranomaisen on käytettävä seuraavaa muunnosta, jotta lopullinen yhdistelmäindikaattori voitaisiin määrittellä siten, että laitokset, joilla on korkeampi riskiprofiili, saavat siinä suuremmat arvot:

$$FCI_n = 1\,000 - CI_n.$$

VAIHE 6

Vuotuisten rahoitusosuuksien laskenta

1. Kriisinratkaisuviranomaisen on skaalattava vaiheesta 5 saatu yhdistelmäindikaattori, FCI_n , uudelleen 9 artiklassa määritetyllä asteikolla käyttämällä seuraavaa kaavaa:

$$\tilde{R}_n = (1,5 - 0,8) * \frac{FCI_n - \min_n FCI_n}{\max_n FCI_n - \min_n FCI_n} + 0,8,$$

jossa minimi- ja maksimifunktion argumentit ovat kaikkien sellaisten kriisinratkaisun rahoitusjärjestelyyn osallistuvien laitosten arvoja, joita varten yhdistelmäindikaattori lasketaan.

2. Kriisinratkaisuviranomaisen on laskettava kunkin laitoksen n vuotuinen rahoitusosuus seuraavalla kaavalla, lukuun ottamatta 10 artiklan soveltamisalaan kuuluvia laitoksia sekä sellaisten laitosten rahoitusosuuksien kiintemääräistä osaa, joihin jäsenvaltiot soveltavat 20 artiklan 5 kohtaa:

$$c_n = Target * \frac{\frac{B_n}{\sum_{p=1}^N B_p} \cdot \tilde{R}_n}{\sum_{p=1}^N \left(\frac{B_p}{\sum_{q=1}^N B_q} \cdot \tilde{R}_p \right)},$$

jossa:

ovat laitosten indeksejä;

p, q on kriisinratkaisuviranomaisen 4 artiklan 2 kohdan mukaisesti vahvistama vuotuinen tavoitetaso, josta *Target* on vähennetty 10 artiklan mukaisesti laskettujen rahoitusosuuksien summa ja mahdolliset kiintemääräiset summat, jotka maksetaan 20 artiklan 5 kohdan nojalla;

B_n on velkojen määrä (lukuun ottamatta omia varoja), josta on vähennetty laitoksen n suojatut talletukset ja jota on mukautettu 5 artiklan mukaisesti rajoittamatta kuitenkaan 20 artiklan 5 kohdan soveltamista.

LIITE II

KRIISINRATKAISUVIRANOMAISILLE TOIMITETTAVAT TIEDOT

- Varojen kokonaismäärä siten kuin se on määritelty tämän asetuksen 3 artiklan 12 kohdassa.
 - Velkojen kokonaismäärä siten kuin se on määritelty tämän asetuksen 3 artiklan 11 kohdassa.
 - Velat, joita tarkoitetaan 5 artiklan 1 kohdan a, b, c, d, e ja f alakohdassa
 - Johdannaissopimuksista johtuvat velat
 - Velat, jotka johtuvat johdannaissopimuksista, jotka on arvostettu 5 artiklan 3 kohdan mukaisesti
 - Suojatut talletukset
 - Kokonaisriski
 - Omat varat
 - Ydinpääoman (CET1) osuus
 - Hyväksyttävät velat
 - Vähimmäisomavaraisuusaste
 - Maksuvalmiusvaatimus
 - Pysyvän varainhankinnan vaatimus
 - Pankkien väliset lainat
 - Pankkien väliset talletukset
-